

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas Viro ... Dn. Marco Hahnen/ Civi huius Reip. primario, Marito suo desideratissimo. Vidua parat moestissima. Cives suos in aedem Marianam ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777524678>

Druck Freier Zugang

Rhane, H.,
in M. Hahn.

Rostock, 1638.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.
AD EXEQUIAS,
Quas

Viro Integerrimo & honestissimo
Dn. MARCO Sabnen/
Civi hujus Reip. primario, Marito
suo desideratissimo,

Vidua parat mæstissima.

Cives suos in ædem Marianam ad
horam dimidiam primam diligenter
VOCAL.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIII.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
HENRICVS RHANE
I. U. P. & Prof. P.
AD EXEQUIAS

Quo Inauguratio Et Consecratio
Dr. MARCO ROSEN
Civibus Reip. primario, Martio
suo delectissimo.
Ritus deat officina

Cives suos in eodem Martiano ad
horam dimittam priorem diligenter
VOCAT.

ROSTOCHI
TVDIS NICOLAII IIII. ACADEM. TYPOG.
ANNO MDC. XXXII.

Uotquot vesperam adimus, le-
vaturi fessa laboribus ac vigilijs
membra, eodem illo lecto, quo
nos componimus, laxariq; in-
cipimus in somnum & compli-
cari, precipimus simul morta-
litate nostræ solatium, fatiq; dulcedinem expe-
rimur. Sicut enim ipsius diei lux, etiamsi cætera
sint læta omnia, corporis attenuat vires, tandem-
que per vigiliam opprimit; ita sibi hæc vita gra-
vis ipsa & damnosa est, deminuens quotidie ali-
quid de vigore, lentisq; hominem maxillis per
quælibet annorum intervalla conficit. Accidit
ergo, ut displicere nobis incipiamus, molestumq;
sit ipsum solis iubar; nihil gratum vitæ acceptū-
que amplius est, quicquid etiam cordi nobis o-
lim ac lætitiæ fuerit. Scilicet, quemadmodum,
appetimus somni horam, ingruenteq; nocte, in-
dignum existimamus, tam bonam temporis par-
tem sua lege defraudate; ita quoq; sentimus in
nobis deficientem vitæ lucem, remediumq; lassitudo-
nis non aliter, quam in somno requirimus.
Tot sæculis ista nobis constitit scientia, nec pro-
phanis ignota nec fidelibus. Plato maximus Phi-
losopho-

losophorum somnum *purè iusticiae hanc*, imo
recurren quandam interpretatur; Gorgias Leon-
 tinus cum Homero, *mortis fratrem*, Orpheus, so-
 rorem, alij, *consanguineum* ejus, nonnulli ipsam
 illius *imaginem* atq; *ostentum* habuerunt. Cyrus
 Major apud Xenophontem, peroraturus ad filios,
 dum vitæ suæ clausulam faceret, *Nihil*, inquit, *vi-*
detis morti esse *tam simile, quam somnum*. Quid
 ergo est, Cives Academiae, atq; ut vos simul, ò fu-
 nesti, appellem, quid in quâ est, quod horreamus
 præsentis ægrotationes, quibus conciliari solet
 passim ultima hora; cum quotquot cubitum
 secedimus, singuli mortem & quotidie indua-
 mus? Nō enim recurrendum nobis ad initia vitæ
 nostræ est, & ex iis philosophandum, scilicet
 quod

Nascentes morimur, finisq; ab origine pendet;

Et quod vita volat: quodq; omnia sint

χρῆς, σνία, φάσμα, δρόσος, πνοή, πλεον, ατμός, θυετός.

Ista commentatione nobis proflus non opus est,
 qui absq; oratore, & ultro somnū petimus, ipsa-
 que illa in requie laborum nostrorum solatia, &
 beatitudinem felicissimæ dormitionis, qua in
 CHRISTO comminiscimus, singulis noctibus
 vivi valentesq; occupamus. Neq; autem ata-
 rum nobis discrimina facienda sunt, ut rectius ac-
 quievisse rebus humanis existimemus, eos qui
 mini-

minimum earum transigere per senectutem possunt. Natura inclinamus in somnos, omnisque ætas illo desiderio tenetur. Tanto magis, quo plus augmenti ad vires quæq; depascit. Nulla igitur nox sit hujus vitæ, quæ nos admoneat requiei ad alteram vitam? Quando autem ista solet dulcissima nox esse, quæ in juventute nobis, floreq; ætatis contingit, quare aut juvenes illa aut viros non alliceat spe futuræ dulcedinis? Et quidem *Cum nobis semel occiderit brevis lux*, tum profecto libentissime sit ista

Nox perpetua una dormienda.

Cæterum non unius miseriæ est hæc mortalitas, quippe quæ, cum desinit, etiamnum affligit. Ut cunq; enim mortuis eveniant lata feliciaq; omnia, in superstitibus dolor atq; ærumna manet. Et quis est nostrum, qui **M A R C I Sabnen** / Integerrimi honestissimiq; viri causa magnopere dolendum existimet, postquã ille à Deo vocatus secessit in cubile, in dormitorium suum, redditusq; perpetuæ securitati est? Mors ipsi somnus cessit, eoq; dulcior, quia hesperus est futuræ resurrectionis, ad quam, ut evigilaremus, paulisper obdormiendum fuit. Præcipue autem, quia cum fidelibus cunctis lectus, in quo requiescit, ipsi **J E S U S C H R I S T U S** factus est, ex quo ad exemplum Lazari ejusdem voce omnes revocabimur. Qua-

re hic quidem tranquilla ac beata requies gratulationum nos magis admoneat, nō querelarum. Sed ista afflictissima uxor, & quæ partui vicina, ac propemodum inciens ex mariti fato & dolores suos acuit, & vires attenuat corporis, domum autem in majorem desiderii atq; luctus partem nunc infelicissima auget, aliàs atq; optima foemina, illa est, cujus vicem dolere satis non possumus. Si quid autem precibus apud Deum valeamus, agite, Cives Academiae, exorabimus de caelo firmitatem ac robur gravidæ, ut eniti vivam prolem viva, infantibusq; liberis præesse diu alma nutrix & mater possit. Marito ejus, cui tam bene ac feliciter est, ut fidem capere ejus mortalium nemo valeat, næniis planctuq; molesti non erimus, sed bonis verbis atq; omnibus favebimus.

Animula, bonula, blandula,

Hospes comesq; corporis,

Cælorum adisti nunc loca,

Placidula, nitida, diuula,

Nec, ut solebas heic, doles,

Suprema hæc sunt, quæ persolvere optimo Viro debuimus; finiemus autem, postquam nonnulla de majoribus, vita, & mortis genere dixerimus. Natus autem die Ascendentis Christi ante annos xxxv. Patre BALTHASARE, JOACHIMI Senatoris quondam apud nos & Camerarii prudentissimi, ex ELISABETHA SCHMIDIA, filio, Matre,

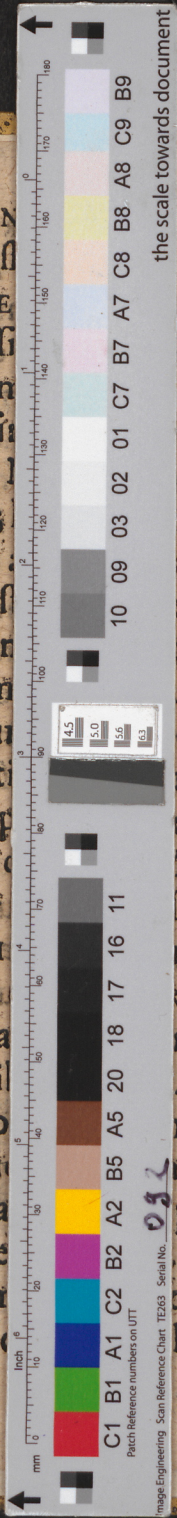
Matre, laudatissima foemina ANNA LUSCOVIA,
MARCILLIUS, qui J. U. D. Professor & Facultatis
Senior extitit, & ELISABETHÆ KIRCHOFIÆ,
filia; quæ postea Viro Consultissimo Dn. ALBERTO
HEYNIO J. U. D. Decretalium per XL. annos
Professori, Facultatis & Amplissimi Ducalis Col-
legii Seniori, secundum nupsit. Non opus est ti-
tutorum præfationibus, multaq; laude, cum vir-
tute sua omnes apud nos inclyti ac recentes sint.
Quos etiam æmulatus per industriam noster fu-
isset, nisi aliò impulisset ingenium. Quapropter
ad Batavos missus, addidit sese mercium studio,
post in Gallias digressus, triennium ibidem con-
fecit, linguæ ejus gentis expeditissimus; cumq;
superioris Germaniæ maximam partem in reditu
lustrasset, redditus patriæ, cum pudicissima MAR-
GARETHA Stehmanns / virgine tum lectissima,
Prudentissimi Viri Dn. JACOBI Reip. hujus Se-
natoris, & MARGARETHÆ, ex optima PREN-
GERIORUM & nobili à KEDEN familia oriundæ,
filia; Stipatâ tribus adhuc fratribus, Viro Am-
plissimo Dn. JACOBO, Præfecto apud Steinber-
genses in Holsatia Regio; Strenuo Doctissimoq;
Dn. HENRICO, quondam Capitaneo, nunc præ-
fecto Hilligenstadeni, & Integerrimo Dn. JO-
HANNE Cive ac Mercatore Crempensi. Suscepti
autem isto placidissimo conjugio quatuor libe-
ri, AN-

ti, ANNA, MARGARETHA, ELISABETHA &
unicus BALTHASAR. Vita sic acta est, ut nisi a-
mari à bonis omnibus non potuerit. Pietatis in
DEUM & sacra omnia, cultus scilicet divini, cha-
ritatis in proximum, adversus egenos animi libe-
ralis, conscientiae imprimis, & abstinentiae, quae
rara nunc in terris sunt, pertinacissimus. Quibus
rebus effecit, ut inter C. viros, & Ephorusegenor-
um legeretur. Hisque muneribus ex publica,
non sua re, cum laude tamen sua praefuit. Ante
ostiduum, quod minimè putasset, uti exitu cogni-
tum est, lethaliter decumbere incepit, quoad un-
decimo hujus mensis in vera Salvatoris agnitio-
ne, inter preces suas & suorum, animam Creatori
DEO reddidit. Meruit, Academiae Cives, Viri
probitas, ut officium diligenter & frequentes fa-
ciamus, ornemusque ejus hominis exequias, qui
Reipubl. suae ornamento fuit. B. V. P. P.

14. Julij A. C. 1633.

Matre, laudatissima foemina ANN
MARCIILLIUS, qui J. U. D. Profess
Senior extitit, & ELISABETHÆ
filia; quæ postea Viro Consultissi
TO HEINIO J. U. D. Decretalium
Professori, Facultatis & Ampliss
legii Seniori, secundum nupsit. I
tutorum præfationibus, multaq;
tute sua omnes apud nos inclyti
Quos etiam æmulatus per indu
isser, nisi aliò impulisset ingeniur
ad Batavos missus, addidit sese m
post in Gallias digressus, trienniu
fecit, linguæ ejus gentis expedit
superioris Germaniæ maximam p
lustrasset, redditus patriæ, cum pu
GARETHA Steinmans/virgine
Prudentissimi Viri Dn. JACOBI
natoris, & MARGARETHÆ, ex
GERIORUM & nobili à REDEN fa
filia; Stipatâ tribus adhuc fratrib
plissimo Dn. JACOBO, Præfecto
genes in Holsatia Regio; Strenu
Dn. HENRICO, quondam Capita
fecto Hilligenstadeni, & Intege
HANNE Cive ac Mercatore Cren
autem isto placidissimo conjugio

VIAS
gratis
FIÆ
BER-
nnos
Col-
est ti-
i vir-
sint)
er fu-
opter
udio,
con-
imq;
editu
FAR-
sima,
s Se-
EN-
ndæ,
Am-
ber-
noq;
præ-
Jo-
cepti
libe-
AN-